

A0B17MTB – Matlab

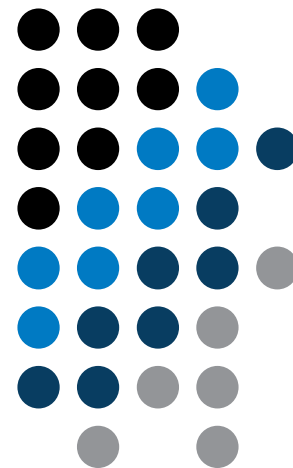
Část #4

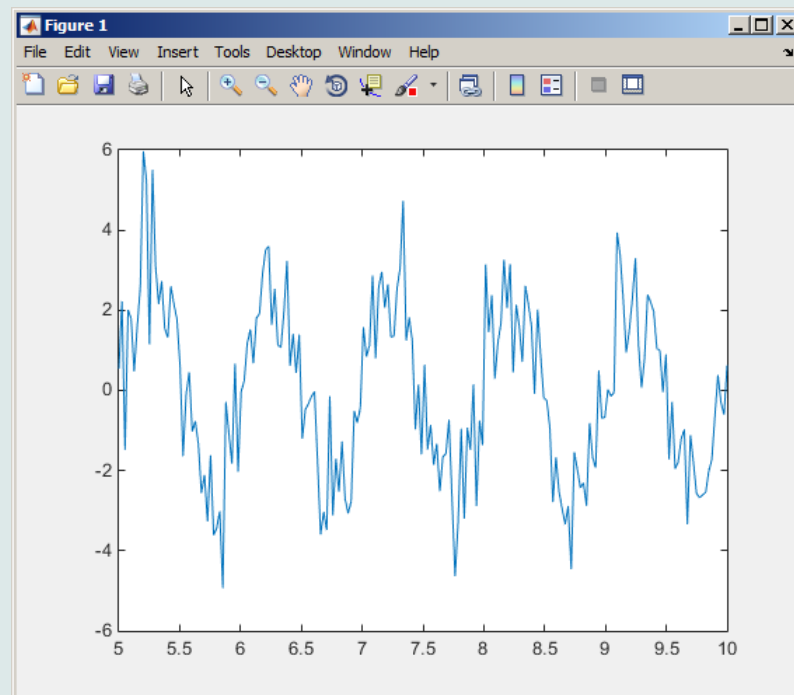
Miloslav Čapek
miloslav.capek@fel.cvut.cz

Filip Kozák, Viktor Adler

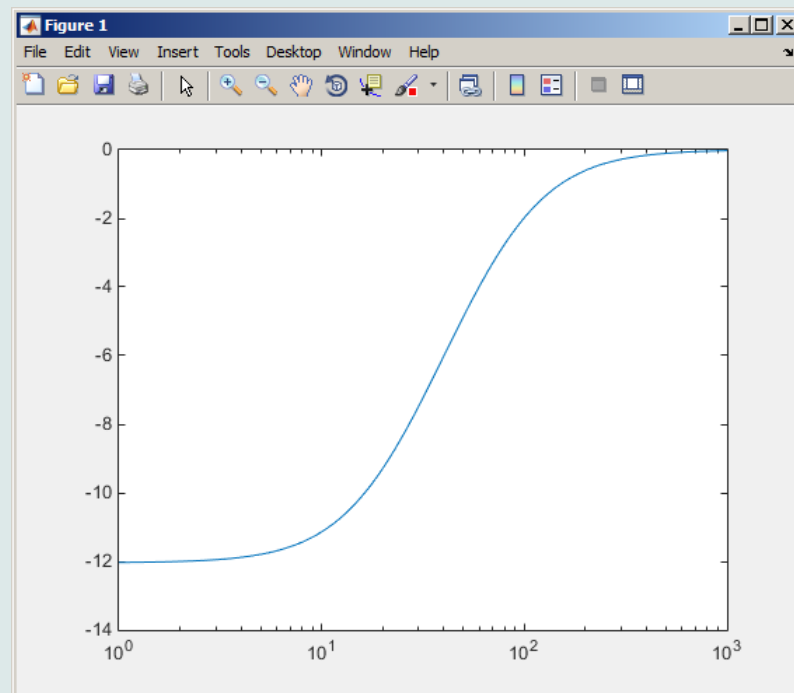
Katedra elektromagnetického pole
B2-626, Dejvice

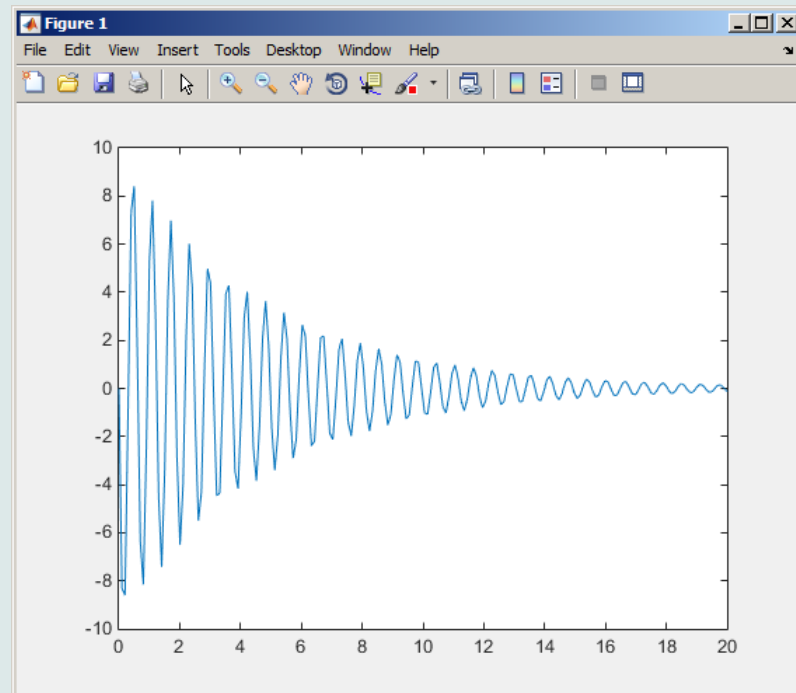
Řešení příkladu #3 z minulé hodiny

Řešení příkladu #5 z minulé hodiny

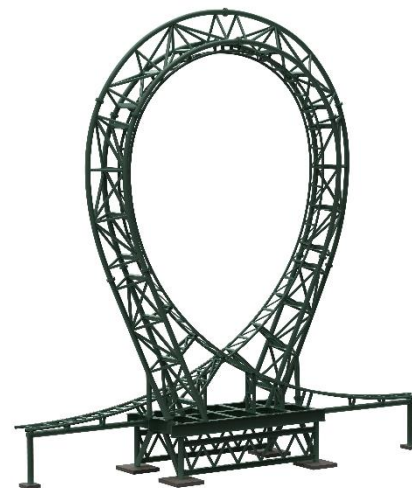
Řešení příkladu #7 z minulé hodiny

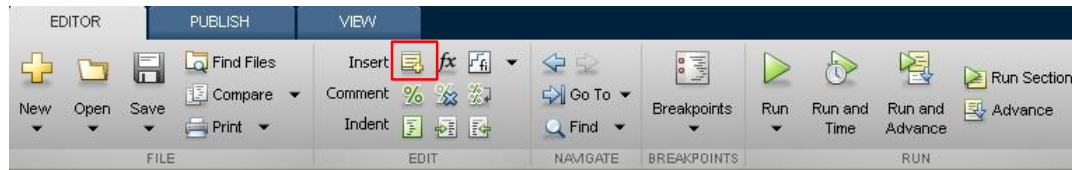
Relační a logické opeřárory

Cykly

Větvení programu #1

Cell režim v Matlab Editoru

- celly umožňují dělit kód do menších, logicky ucelených částí
 - oddělovač: %%
 - oddělení je vizuální, ale je možné i vyhodnotit (spustit) jediný cell - zkratka CTRL+ENTER
- ve starších verzích Matlabu je cell režim zpravidla nutné aktivovat

Cell režim v Matlab Editoru

240 s ↑

- rozdělte předchozí skript (`loanRepayment.m`) na funkční části
 - využijte oddělovače `%%` (cellů)

Data ve skriptu

- skript může využívat data, která ve Workspace již byla
- proměnné zůstávají v pracovním prostoru i po skončení výpočtu
- s daty ve skriptu je operováno v základním pracovním prostoru Matlabu, viz Matlab Workspace

Jména skriptů a funkcí

- jména skriptů a funkcí
 - max. počet znaků v názvu je 63 (další znaky jsou ignorovány)
 - jména jsou omezeny podobně jako názvy proměnných
 - volte názvy, které přímo evokují, co daný skript / funkce počítá
 - vyhýbejte se existujícím názvům, neboť pak je skript / funkce volán(a) na úkor funkce zabudované (může docházet k tzv. přetěžování)
- více informací:
 - <http://www.mathworks.com/matlabcentral/fileexchange/2529-matlab-programming-style-guidelines>
- chcete-li aplikovat vektorovou funkci na řádky
 - podívejte se, zda funkce neumožňuje výpočet přes jinou dimenzi (max)
 - transponujte zdrojovou matici
 - některé funkce mají i „řádkovou“ mutaci (`sort × sortrows`)

Skript startup.m

- skript `startup.m`
 - je vždy proveden při spuštění Matlabu
 - lze sem umístit Vaše předdefinované konstanty a další operace, které se provedou (načtou) při startu Matlabu
- umístění (použijte `>> which startup`):
 - `...\Matlab\R201Xx\toolbox\local\startup.m`
- změna základního adresáře po startu Matlabu:

```
%% script startup.m in ..\Matlab\Rxxx\toolbox\local\
clc;
disp('Workspace is changing to:');
cd('d:\Data\Matlab\');
cd
disp(datestr(now, 'mmm dd, yyyy HH:MM:SS.FFF AM'));
```

```
Workspace is changing to:
```

```
d:\Data\Matlab
```

```
February 25, 2014 3:36:03.347 PM
```

```
Keep on working...
```

```
>>
```

Skript `matlabrc.m`

- spuštěn při startu Matlabu (nebo lze spustit: `>> matlabrc`)
- obsahuje některé základní definice, např.
 - velikosti obrázků, nastavení některých grafických prvků
 - nastavuje Matlab path (viz později)
 - a další
- v případě multilicence lze do skriptu vložit zprávu, který se při startu zobrazí všem uživatelům
- umístění (použijte `>> which matlabrc`):
 - `... \Matlab\R201Xx\toolbox\local\matlabrc.m`
- na závěr volá skript `startup.m` (pokud ten existuje)
- skript `matlabrc.m` modifikovat jen v případě naprosté nutnosti!

Relační operátory

- ptáme se, porovnáváme, zda je něco větší, menší, rovno atp.
- výsledek porovnání je vždy buďto
 - pravda (`true`), v Matlabu jako logická jednička „1“
 - nepravda (`false`), v Matlabu jako logická nula „0“

>	větší než
>=	větší nebo rovno
<	menší
<=	menší nebo rovno
==	rovno
~=	není rovno

- všechny relační operátory lze použít s vektorizací
 - můžeme porovnávat i vektory vs. vektory, matice vs. matice, ...
- často kombinujeme s logickými operátory (viz dále)
 - klademe tak na více výrazů více relačních podmínek

Relační operátory

300 s ↑

- pro vektor $\mathbf{G} = \left(\frac{\pi}{2} \quad \pi \quad \frac{3}{2}\pi \quad 2\pi \right)$ určete ty členy, které jsou
 - větší než π
 - menší nebo rovny π
 - nejsou rovny π
- zkuste podobné operace i pro $\mathbf{H} = \mathbf{G}^T$
- zkuste použít relační operátory i v případě matice a skaláru
- porovnejte, zda je $\mathbf{V} \geq \mathbf{U}$:

$$\mathbf{V} = (-\pi \quad \pi \quad 1 \quad 0)$$

$$\mathbf{U} = (1 \quad 1 \quad 1 \quad 1)$$

Relační operátory

200 s ↑

- zjistěte výsledky následujících porovnání
 - pokuste se interpretovat výsledky

```
>> 2 > 1 & 0 % ???
```

```
>> r = 1/2;  
>> 0 < r < 1 % ???
```

```
>> (1 > A) <= true
```

Logické operátory

- ptáme se, zjišťujeme, zda je nějaká podmínka splněna
- výsledek je vždy buďto
 - pravda (`true`), v Matlabu jako logická jednička „1“
 - nepravda (`false`), v Matlabu jako logická nula „0“
- `all`, `any` využijeme při konverzi logického pole na skalár
- Matlab interpretuje každou `numeric` hodnotu krom 0 jako `true`
- všechny relační operátory lze použít s vektorizací
 - můžeme porovnávat i vektory vs. vektory, matice vs. matice, ...
- funkce `is*` rozšiřují možnosti logického dotazování
 - probereme později

<code>&</code>	<code>and</code>
<code> </code>	<code>or</code>
<code>~</code>	<code>not</code>
	<code>xor</code>
	<code>all</code>
	<code>any</code>

Logické operátory – příklady užití

- předpokládejme vektor 10 čísel náhodně generovaných mezi -10 a 10

```
>> a = 20*rand(10, 1) - 10
```

- příkaz vrátí logickou hodnotu `true` pro prvky, které podmínky splňují:

```
>> a < -5 % relační oper.
```

- příkaz vrátí prvky, které splňují podmínku (logická indexace):

```
>> a(a < -5)
```

- příkaz přepíše hodnoty těch prvků, které splňují podmínku na -5:

```
>> a(a < -5) = -5
```

- příkaz přepíše hodnoty prvků mezi -5 a 5 na 0 (opak prahování):

```
>> a(a > -5 & a < 5) = 0
```

- prahovací funkce (hodnoty pod -5 nastaví na -5 pro hodnoty nad 5 na 5):

```
>> a(a < -5 | a > 5) = sign(a(a < -5 | a > 5))*5
```


Logické operátory

420 s ↑

- určete prvky z vektoru $\mathbf{A} = \left(\frac{\pi}{2} \quad \pi \quad \frac{3}{2}\pi \quad 2\pi \right)$, které
 - se rovnají π nebo se rovnají 2π
 - všimněte si, jaké hodnoty se Vám vrací (= logické hodnoty `true` / `false`)
 - jsou větší než $\pi/2$ a současně se nerovnají 2π
- prvky z předchozího bodu přidejte do matice A

Logické operátory: &&, ||

- pokud potřebujeme porovnávat pouze skalární hodnoty, můžeme s výhodou využít zrychleného vyhodnocování
- vyhodnocování pokračuje pouze tak dlouho, dokud to má smysl
 - tj. pokud porovnáváme např.

```
>> clear; clc;  
>> a = true;  
>> b = false;  
>> a && b && c && d
```

... nemáme problém s neznámými c, d, neboť příkaz je ukončen dříve

- avšak:
 - již končí chybou ...

```
>> clear; clc;  
>> a = true;  
>> b = true;  
>> a && b && c && d
```

Logické operátory

150 s ↑

- vytvořte řádkový vektor v intervalu 1 až 20 s krokem 3
 - do nového vektoru vyberte prvky větší než 10 a zároveň prvky menší nebo rovny 16 pomocí logických operátorů (tj. přímý výběr prvků z vektoru)

Logické operátory

240 s ↑

- vytvořte matici $A = \text{magic}(3)$ a pomocí funkcí `all` a `any` zjistěte
 - které sloupce mají všechny členy větší než 2
 - které řádky mají alespoň jeden člen větší nebo roven 8
 - zda matice A obsahuje pouze kladná čísla

$$A = \begin{pmatrix} 8 & 1 & 6 \\ 3 & 5 & 7 \\ 4 & 9 & 2 \end{pmatrix}$$

$$\text{any} \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix} = (1 \ 1 \ 1), \quad \text{all} \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix} = (0 \ 1 \ 0), \quad \text{any} \left(\text{all} \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix} \right) = \text{any}(0 \ 1 \ 0) = 1$$

Logické operátory

240 s ↑

- zjistěte výsledky následujícího porovnání a interpretujte výsledek

```
>> ~(~[1 2 0 -2 0])
```

- ověřte zda b není rovno nule a poté ověřte zda současně $a / b > 3$
 - testujte, zda jsou obě podmínky splněny a vyhněte se dělení nulou!

Indexace matice vlastními hodnotami

300 s ↑

- vytvořte si matici A

```
>> N = 4;
>> A = magic(N)
```

```
A =
    16     2     3    13
     5    11    10     8
     9     7     6    12
     4    14    15     1
```

- nejprve se zamyslete, co bude výsledkem následující operace, a až poté ji realizujte

```
>> B = A(A)
```

- je skutečně výsledkem, co jste očekávali?
 - umíte případně vysvětlit proč výsledek vypadá tak, jak vypadá?
 - všimněte si případně zajímavých matematických vlastností matice A , i B
 - umíte odhadnout co se stane dál, $C = B(B)$
- zkuste obdobný postup pro $N = 3$ nebo $N = 5$

Větvení programu – cykly

- opakování určité činnosti vícekrát, jde o jednu ze základních struktur
- v Matlabu známe 2 druhy cyklů:
 - `for` – nejčastěji využíván, dopředu známe počet opakování
 - `while` – známe podmínku, za které (ne)pokračovat v cyklu
- zcela zásadní je dodržovat programátorské zásady:
 - alokujeme prostor (matice) dostatečné velikosti /více dále.../
 - cykly by měly být řádně ukončeny /více dále.../
 - u `while` cyklu zajistíme splnitelnou podmínku /více dále.../
- mnohdy stačí vhodně upravit pole (1D \rightarrow 2D, 2D \rightarrow 3D pomocí funkce `repmat` a operaci provést maticově, za jistých podmínek je vektorizovaný kód rychlejší i přehlednější, lze využít např. na GPU)
- vždy si položíme otázku: Je cyklus skutečně nezbytný?

Cyklus for

- pro předem daný počet opakování skupiny příkazů volíme for:

```
for m = vyraz
    prikazy
end
```

- vyraz je vektor / matice; sloupce tohoto vektoru / matice jsou postupně přiřazovány proměnné m / n

```
for n = 1:4
    n
end
```

```
for m = magic(4)
    m
end
```

- často vyraz generujeme pomocí funkcí linspace, nebo pomocí „:“, užíváme rovněž funkce length, size, atp.
- místo m můžeme psát výstižněji mPoints, mRows, mSymbols, ...
 - pro přehlednost je vhodné užívat např. mXX pro řádky a nXX pro sloupce

- vypracujte skript, který vypočítá faktoriál $N!$
 - využijte cyklu, výsledek ověřte pomocí funkce Matlabu pro faktoriál

```
>> factorial(N)
```

- napadne Vás i jiné řešení? (např. pomocí vektorizace...)
- porovnejte všechny možnosti i pro neceločíselný argument N

Alokace proměnných

- alokací předejdete neustálému navyšování velikosti proměnné
 - na vhodnost alokace proměnných Vás v Matlab Editoru upozorní Code Analyser (M-Lint) podtržením dané matice
 - vždy, když víte, jak má být daná proměnná velká, alokujte!
 - někdy se vyplatí alokovat i když konečnou velikost neznáme – pak alokujeme matici o velikosti „nejhoršího případu“ a pak ji zmenšíme
 - alokujte vždy nejprve ty největší proměnné, a až poté ty menší
- příklad:
 - **vyzkoušejte si...**

```
%% BEZ alokace  
tic;  
for m = 1:1e7  
    A(m) = m + m;  
end  
toc;  
% computed in 0.45s
```

```
%% S alokací  
tic;  
A = zeros(1,1e7);  
for m = 1:1e7  
    A(m) = m + m;  
end  
toc;  
% computed in 0.06s
```

Cyklus while

- opakuje příkazy v těle cyklu (příkazy) v závislosti na logické podmínce

```
while podmínka
    příkazy
end
```

- příkazy se opakují tak dlouho, dokud jsou všechny prvky ve výrazu (podmínka může být i vícerozměrná matice) nenulové
 - podmínka je převedena na relační výraz, tj. dokud jsou všechny prvky true
 - pro testování podmínky často užíváme logické a relační operátory
- pokud podmínka není skalár, můžeme ho redukovat pomocí funkcí any nebo all

Typické užití cyklů

```
%% script generates N experiments with M throws with a die  
close all; clear all; clc;  
  
Mthrows = 1e3;  
Ntimes = 1e2;  
Results = NaN(Mthrows, Ntimes);  
for mThrow = 1:Mthrows % however, can be even further vectorized!  
    Results(mThrow, :) = round(rand(1, Ntimes)); % vectorized  
end
```

```
%% script finds out the number of lines in a targed file  
fileName = 'sin.m';  
fid = fopen(fileName, 'r');  
count = 0;  
while ~feof(fid)  
    line = fgetl(fid);  
    count = count + 1;  
end  
disp(['lines:' num2str(count)])  
fclose(fid);
```

- pomocí cyklu `while` vypočtete součet celých čísel od 1 do 100
 - úlohu si libovolně modifikujte, ale využijte `while` cyklus

- napadne Vás jiné řešení (pomocí funkce Matlabu a bez cyklu)?

Cyklus `while` – nekonečná smyčka

- pozor na podmínky v cyklu `while`, které jsou vždy splněny
⇒ hrozí nekonečná smyčka
 - ve většině, nikoliv však ve všech (!!), případech jde o sémantickou chybu
- triviální, avšak výstižný příklad ...

```
while 1 == 1
    disp('ok');
end
```

```
while true
    disp('ok');
end
```

... který „nikdy“ neskončí (zkratka pro ukončení CTRL+C)

Záměna indexu za komplexní jednotku

- pozor na záměnu komplexní jednotky (i , j) s indexem cyklu
 - snažte se užití i a j jako indexů vyhnout
 - dochází k přetěžování (platí obecně, např. `>> sum = 2` přetíží funkci `sum`)
- určete rozdíl v následujících příkladech:

```
A = 0;
for i = 1:10
    A = A + 1i;
end
```

```
A = 0;
for i = 1:10
    A = A + i;
end
```

```
A = 0;
for i = 1:10
    A = A + j;
end
```

- všechny příkazy lze v principu zapsat na jednu řádku

```
A = 0; for i = 1:10, A = A + 1i; end,
```

- většinou hůře pochopitelné, není vhodné ani z pohledu rychlosti kódu

Zanořené cykly, kombinování cyklů

- často potřebujeme cykly zanořit do sebe
 - zvažte vektorizaci
 - zvažte typ cyklu
- zanořování cyklů zpravidla rapidně zvyšuje výpočetní náročnost

```
%% script generates N experiments with M throws with a die
close all; clear all; clc;

Mthrows = 1e3;
Ntimes = 1e2;
Results = NaN(Mthrows, Ntimes);
for mThrow = 1:Mthrows
    for nExperiment = 1:Ntimes % not vectorized (30 times slower!!)
        Results(mThrow, nExperiment) = round(rand(1));
    end
end
```


Cykly #3

600 s ↑

- pomocí cyklu (cyklů) naplňte matici $\mathbf{A}(m,n) = \frac{mn}{4} + \frac{m}{2n}$
- uvažujte $m \in \{1, \dots, 100\}$, $n \in \{1, \dots, 20\}$, matici před výpočtem alokujte
- vytvořte pro daný účel skript, využijte cykly

- pro vykreslení matice \mathbf{A} můžete využít např. funkce `pcolor()`

Cykly #4

600 s ↑

- zobrazte rozložení proudu na dipólové anténě ve tvaru

$$I(x, t) = I_0(x) e^{-j\omega_0 t}, \quad I_0(x) = \cos(x), \quad \omega_0 = 2\pi$$

- na intervalech $t \in (0, 4\pi)$, $x \in \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)$ volte $N = 101$ prvků

pro vykreslení uvnitř těla cyklu využijte příkazů:

```
% ... Váš kód
figure(1);
plot(x, real(I));
axis([x(1) x(end) -1 1]);
pause(0.1);
% ... Váš kód
```

Cykly #5

600 s ↑

- zkuste si naprogramovat průměrování klouzavým oknem pro funkci

$$f(x) = \sin^2(x)\cos(x) + 0.1r(x),$$

kde $r(x)$ je reprezentována funkcí rovnoměrného rozložení (`rand()`)

- využijte následujících parametrů

```
clear; clc;
signalSize = 1e3;
x = linspace(0, 4*pi, signalSize);
f = sin(x).^2.*cos(x) + 0.1*rand(1, signalSize);
windowSize = 50;
% Váš kód ...
```

- a poté vykreslete:

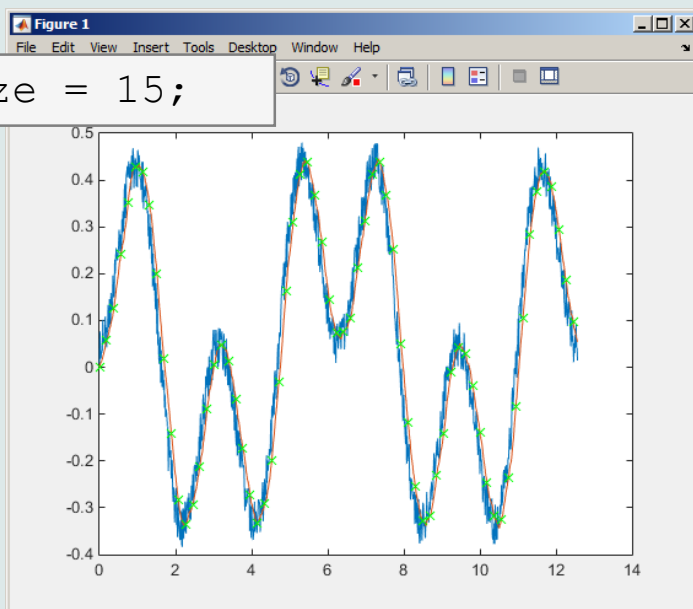
```
plot(x, f, x, my_averaged);
```

- zkuste kód dále zefektivnit

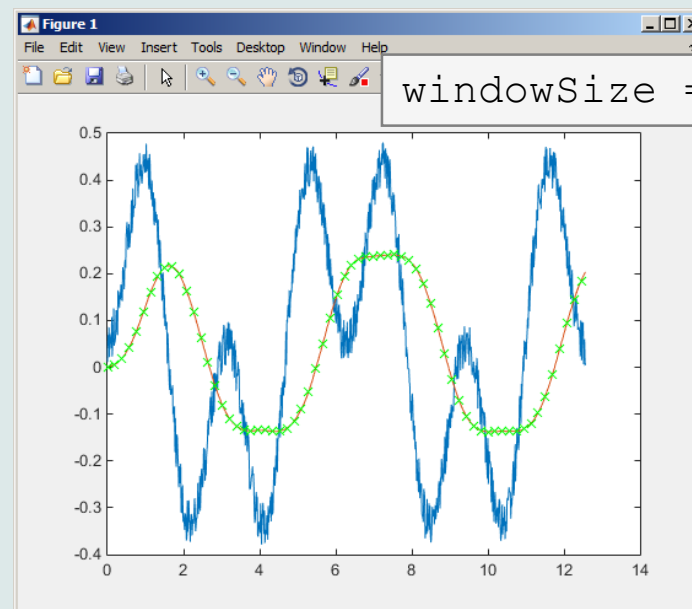
- pro porovnání lze využít funkce `filter`, kterou Matlab obsahuje

- zkuste se podívat, jak ovlivní nastavení `windowSize` výsledek

```
windowSize = 15;
```



```
windowSize = 150;
```


break, continue

- funkce `break` umožní vyskočit ze smyčky předčasně

```
% another code ...  
for k = 1:length(A)  
    if A(k) > threshold  
        break;  
    end  
    % another code ...  
end
```

`if (true)`

- funkce `continue` přeskočí na další iteraci cyklu

```
% another code ...  
for k = 1:length(A)  
    if A(k) > threshold  
        continue;  
    end  
    % another code ...  
end
```

`if (true)`

Použití cyklů vs. vektorizace #1

- od verze Matlabu 6.5 máme k dispozici dvě mocné skryté technologie
 - *Just-In-Time accelerator* (JIT akcelerátor)
 - *Real-Time Type Analysis* (RTTA)
- JIT umožňuje částečnou kompilaci segmentů kódu
 - předkompilované cykly jsou rychlejší i než vektorizace
 - v cyklech je mj. nutné dodržet zásady:
 - cyklus `for` se opakuje přes skalární index
 - uvnitř `for` cyklu jsou volány pouze built-in funkce
 - cyklus pracuje typicky pouze se skalárními hodnotami
- RTTA předpokládá stejné datové typy jako při předchozím běhu programu – znatelné urychlení pro typizované výpočty
 - při měření rychlosti kódu je potřeba provést tzv. warm-up (pustíme nejprve kód 2-3× a poté měříme rychlost)

Použití cyklů vs. vektorizace #2

- motivací vzniku JIT bylo vyrovnat se rychlostně jazykům 3. generace
 - pokud je JIT plně využit, je čas výpočtu srovnatelný s C nebo Fortranem
- nejvyšší účinnost (největší dosažené zrychlení) zejm. pokud
 - cykly operují na skalárními daty
 - nejsou volány funkce napsané uživatelem (resp. jsou volány pouze build-in funkce)
 - každá řádka cyklu využívá JIT
- výsledkem je, že některé segmenty kód již není potřeba vektorizovat (nebo by se dokonce vektorizovat na úkor cyklů ani neměly!)
- uvedené téma je výrazně složitější (zde zjednodušeno)
 - detaily na stránce předmětu v dokumentu `JIT_accel_Matlab.pdf`

Použití cyklů vs. vektorizace

- předchozí tvrzení ověříme na jednoduchém kódu – naplnění pásové matice
- podmínky pro využití JIT jsou splněny...
 - práce se skaláry, voláme pouze built-in funkce
- naplnění matice pomocí `for` cyklů je rychlejší!
 - **vyzkoušejte si...**

```
clear; clc;
N = 5e3;

tic,
mat = diag(ones(N, 1)) + ...
      2*diag(ones(N-1, 1), 1) + ...
      3*diag(ones(N-1, 1), -1);
toc,
% computed in 0.411
```

```
clear; clc;
N = 5e3;
mat = NaN(N, N);

tic,
for n1=1:N
    for n2=1:N
        mat(n1, n2)=0;
    end
end
for n1 = 1:N
    mat(n1, n1)=1;
end
for n1 = 1:(N-1)
    mat(n1, n1+1)=2;
end
for n1 = 2:N
    mat(n1, n1-1)=3;
end
toc,
% computed in 0.331
```


Větvení programu

- potřebujeme-li větvit program (provést určitou část pouze za dané podmínky), máme k dispozici dvě základní konstrukce:
 - `if – elseif – else – end`
 - `switch – case – otherwise – end`

```
if podmínka
    příkazy
elseif podmínka
    příkazy
elseif podmínka
    příkazy
else
    příkazy
end
```

```
switch promenna
case hodnota1
    příkazy
case {hodnota2a, hodnota2b, ...}
    příkazy
case ...
    příkazy
otherwise
    příkazy
end
```

if vs. switch

`if-elseif-else-end`

`switch-otherwise-end`

Lze vytvořit i velmi složitou strukturu (&& / ||)

Snáze dělíme více variant

Je potřeba `strcmp` pro porovnání textových řetězců různých délek

Přímo testuje textové řetězce

Testuje rovnost / nerovnost

Pouze test na rovnost

Pro test mnoha možností je potřeba mnoho logických výrazů

Pomocí `{ }` umožňuje elegantně testovat na jednu z mnoha možností

Větvení programu – `if / else / elseif`

- přímo za `if` by měla následovat nejpravděpodobnější možnost
- pouze `if` větev je povinná
- část za `else` je provedena pouze v případě, že ostatní podmínky nejsou splněny
- pokud je součástí podmínky matice typu $M \times N$, je podmínka pravdivá pouze tehdy, pokud je pravdivá pro všechny prvky
- podmínka může obsahovat volání funkcí atp.
- lze vnořovat více `if` podmínek do sebe

```
c = randi(1e2);  
if mod(c, 2)  
    disp('c je liche');  
elseif c > 10  
    disp('sude, >10');  
end
```

Větvení programu – `if / else / elseif`

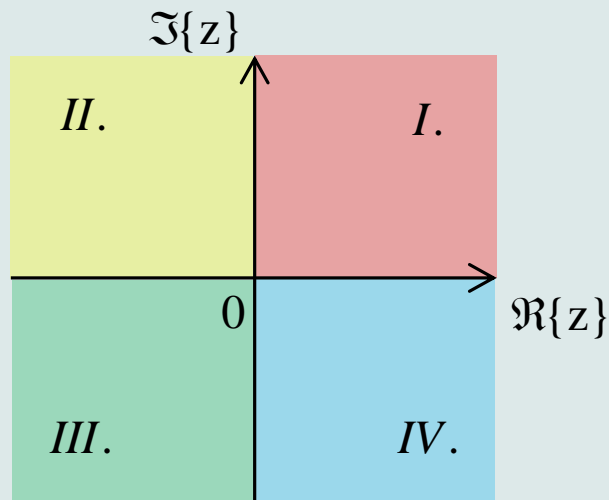
400 s ↑

- vygenerujte si čísla `r = 2*rand(8, 1)-1;`
- podle toho, zda jsou záporné nebo kladné je uložte buďto do matice `Neq` nebo `Pos`, užíjte `for` cyklus, `if-else` a pro uložení indexujte
- pozor na narůst velikosti matic `Pos` a `Neq` – jak problém vyřešíte?
- napadne Vás elegantnější řešení? (ne vždy potřebujeme cyklus)

Větvení programu – `if / else / elseif`

500 s ↑

- napište skript, který určí do kterého kvadrantu patří komplexní číslo, které si sami vygenerujete

Probrané funkce

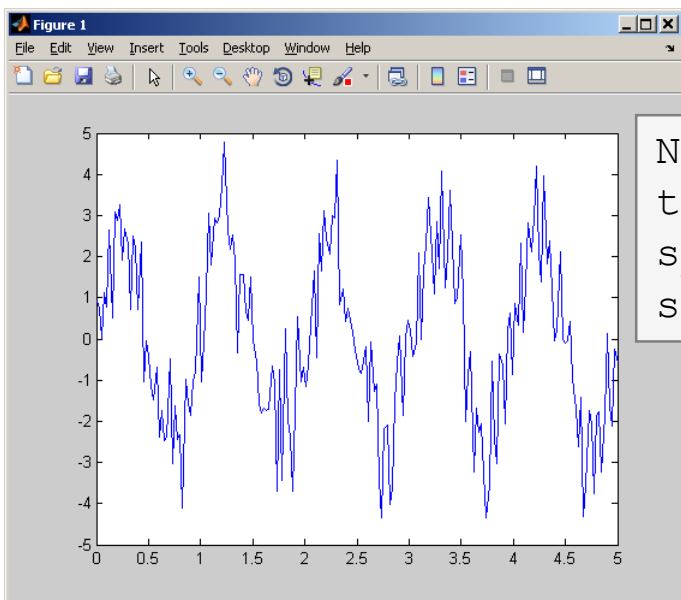
<code>edit</code>	otevře Matlab Editor	•
<code>disp, pause</code>	vypíše výsledek do příkazové řádky, pozastaví vyhodnocování kódu	•
<code>num2str</code>	převod z datového typu <code>numeric</code> na <code>char</code>	•
<code>for-end, while-end</code>	cykly	•
<code>factorial</code>	vypočte faktoriál	
<code>break, continue</code>	ukončí zpracovávání cyklu, přeskočí na další iteraci	
<code>and, or, not, xor</code>	funkce přetěžující logické operátory	
<code>all, any</code>	vyhodnocování logických polí („pro všechny z“, „alespoň jeden z“)	
<code>sign</code>	znaménková funkce	
<code>if-elseif-else-end</code>	podmínka	•

Cvičení #1

360 s ↑

- vzpomeňte si na náš signál z 2. části materiálů
 - signál se opět pokuste prahovat k hodnotám, s_{\min} a s_{\max}
 - místo funkcí (`max`, `min`) využijte relačních operátorů (`>` / `<`) a logického indexování (`s(a>b) = c`)
 - klidně úlohu řešte postupně

$$s_p(t) = \begin{cases} s_{\min} & \Leftrightarrow s(t) < s_{\min} \\ s_{\max} & \Leftrightarrow s(t) > s_{\max} \\ s(t) & \dots \text{jinak} \end{cases} \quad \begin{aligned} s_{\min} &= -\frac{9}{10} \\ s_{\max} &= \frac{\pi}{2} \end{aligned}$$

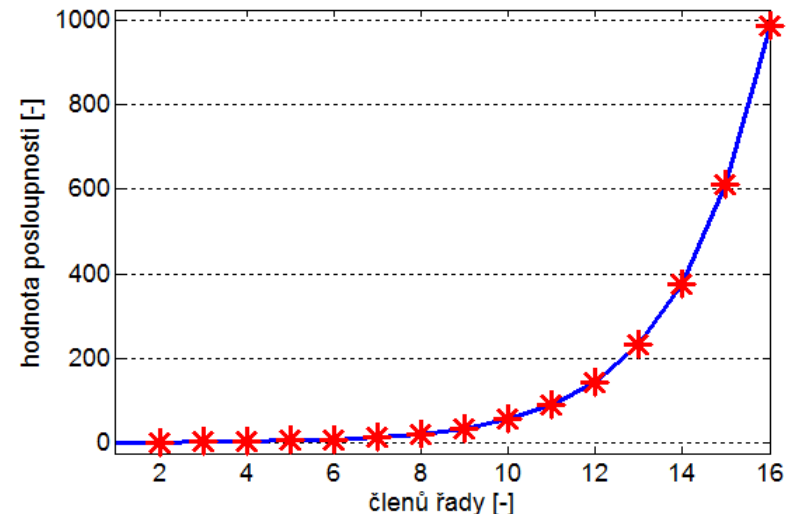


```
N = 5; V = 40;  
t = linspace(0, N, N*V);  
s_t = randn(1, N*V) + ...  
sqrt(2*pi)*sin(2*pi*t);
```

Cvičení #2

600 s ↑

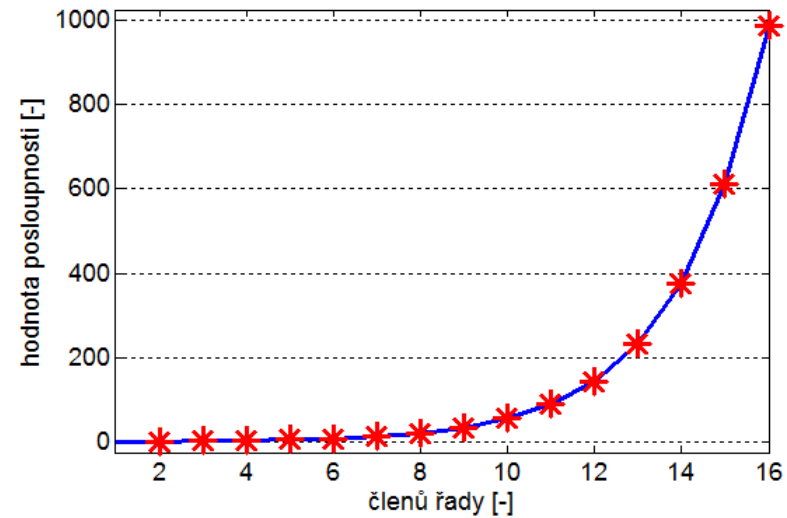
- navrhnete skript, který vypočítá hodnoty Fibonacciho posloupnosti do určité hodnoty `limit`
 - setkali jste se již s touto posloupností?
 - pokud ne, najděte její předpis
 - implementace:
 - jaký použijete cyklus (pokud nějaký)?
 - které matice / vektory alokujete?
- výslednou posloupnost vykreslete pomocí funkce `plot`

Cvičení #3

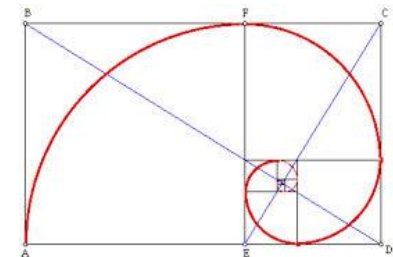
240 s ↑

- takhle rychle se množí králíci:

- zkuste zjistit, jak řada souvisí s hodnotou zlatého řezu
- pokuste se ho vypočítat:

$$\varphi = \frac{1 + \sqrt{5}}{2} \approx 1.618033\dots$$

Cvičení #4

300 s ↑

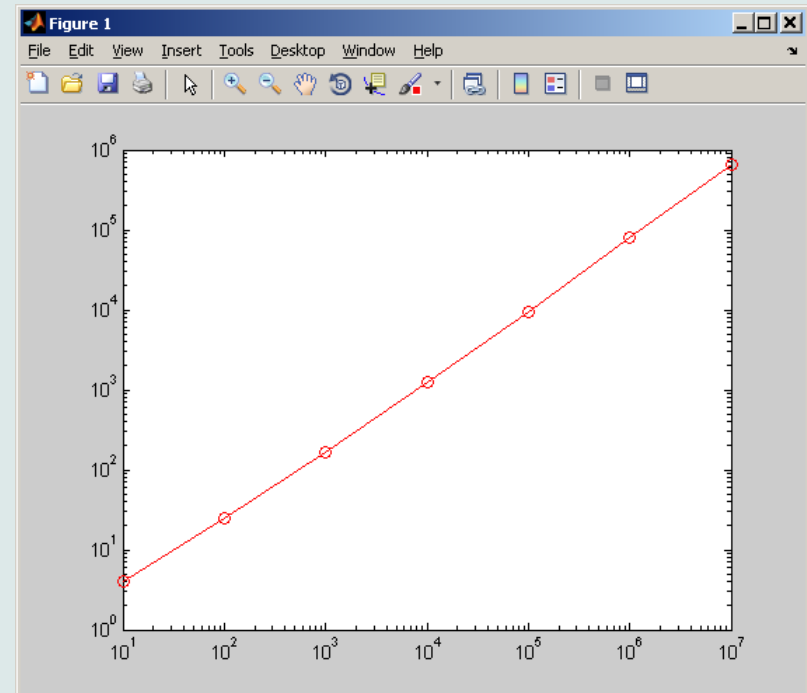
- mějme následující matici: $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 2 \\ 2 & 3 & 5 \end{pmatrix}$
- napište podmínku, která otestuje, zda jsou všechny prvky matice \mathbf{A} kladné a zároveň všechny prvky v 1. řádku celočíselné?
 - pokud ano, vypište pomocí `disp` oznámení
- porovnejte s
 - jaký je v příkazech rozdíl?

Cvičení #5

600 s

- pokuste se určit hustotu prvočísel
 - pro generování prvočísel si prostudujte funkci `primes`
 - pro řády $10^1 - 10^7$ určete hustotu prvočísel (tj. počet prvočísel do čísla 10, do čísla 100, ..., do čísla 10^7)
- vykreslete závislosti pomocí funkce `plot`
- vykreslete průběh v logaritmickém měřítku (funkce `loglog`)
 - jak se změní průběh grafu?

Cvičení #6

- využili jste cyklus?
- je zde výhodný (nezbytný)?
- alokujete si prázdné matice?
- čím je podle Vás dominantně ovlivněna doba výpočtu?

Cvičení #7

- skript lze dále zrychlit
 - funkce `primes`, která je časově „drahá“ je počítána pouze 1×

- dokázali byste skript zrychlit ještě více?

Děkuji!

ver. 3.4 (09/03/2015)

Miloslav Čapek

miloslav.capek@fel.cvut.cz

Jakékoliv úpravy přednášky jsou zakázány.
Využití mimo výuku na ČVUT-FEL není bez souhlasu autorů dovoleno.
Materiál vytvořen v rámci předmětu A0B17MTB.

